

Калинюк В.Є.,
аспірант

*Науковий керівник: Ареф'єва О.В., д.е.н., професор,
завідувач кафедри економіки повітряного транспорту
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна*

ОСОБЛИВОСТІ ПОБУДОВИ СТРУКТУРИ НЕОТЕХНОЛОГІЧНОГО ВІДТВОРЕННЯ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Структура побудови неотехнологічного відтворення на підприємстві передбачає ретельне аналізування внутрішніх та зовнішніх факторів, які впливають на його функціонування. На першому етапі необхідно визначити стратегічні цілі та завдання підприємства, а також встановити ефективний механізм контролю за виконанням цих цілей. Далі важливо оптимізувати використання ресурсів, включаючи матеріальні, фінансові та людські ресурси.

Управління персоналом грає ключову роль у неотехнологічному відтворенні, оскільки від кваліфікованих та мотивованих працівників залежить ефективність виробничих процесів. Крім того, забезпечення стійкої фінансової бази підприємства через правильне фінансове управління є важливою складовою. Також важливою є побудова ефективної комунікаційної системи всередині підприємства та зовнішньої співпраці з партнерами, клієнтами та постачальниками.

Особливості побудови структури неотехнологічного відтворення на підприємстві полягають у врахуванні специфіки виробничих процесів та економічного середовища. В першу чергу, необхідно аналізувати наявні ресурси, які включають у себе людські, матеріальні та фінансові ресурси, щоб забезпечити їх ефективне використання. При побудові структури неотехнологічного відтворення важливо враховувати специфіку галузі, в якій діє підприємство, та конкурентні переваги, які може використовувати підприємство. Крім того, необхідно розробляти ефективні стратегії управління персоналом, фінансовими ресурсами та оптимізації бізнес-процесів з урахуванням особливостей виробничої діяльності. Важливою складовою структури є також впровадження сучасних технологій та інновацій, що дозволить підприємству підвищити продуктивність та

конкурентоспроможність. Крім того, забезпечення ефективної комунікації всередині підприємства та зовнішніх стейкхолдерів також є важливою складовою успішної структури неотехнологічного відтворення.

Інновації в галузі знань та технологічний прогрес виникають і мають свій початок у загальній соціальній та економічній діяльності. Іншими словами, соціальна та економічна діяльність породжує і застосовує інновації в галузі знань та технологій. Людина - це свідоме, активне і організоване соціальне істота, цивілізоване істота, що має розвинений мозок, використовуючи мову, активно працююче, маючи складні інтерактивні соціальні організації і технологічний розвиток. Коли люди стикаються з необхідністю виживання і розвитку та мають здатність мислити і працювати, вони можуть постійно створювати нові товари та галузі шляхом виробництва, обміну, розподілу та застосування знань, а також підвищувати продуктивність праці в певних товарах, конкретних галузях і навіть у всьому суспільстві.

Також «раціональне використання матеріальних ресурсів – це доцільне обґрунтоване їх використання, їх витрати на рівні мінімуму при виробництві одиниці продукції. Система управління матеріально-технічним забезпеченням повинна відповідати сучасним інноваційним трансформаціям, що відбуваються у сфері забезпечення основними засобами та сфері матеріально-технічного постачання» [1, С. 17].

Причина, з якої виникають інновації, полягає в розвитку поділу праці, диференціації промисловості та зростанні економіки, що в кінцевому підсумку означає, що інновації в галузі людських знань одночасно є новими та винятковими, а також невиключними та неконкурентними. Інновації, навчання, поширення та застосування знань стали основними методами збільшення капіталу. Інноваційні знання - це неперевершені нові відкриття та винаходи людей про природу та людське суспільство. Вони відкривають нові явища або факти, пропонують нові теорії та створюють нові технології. «Впровадження форсайт-інноваційного механізму управління підприємствами в умовах цифровізації має будуватися у визначеному порядку, оскільки при побудові механізму для кожного підприємства

необхідно враховувати його специфіку діяльності та детально розробляти та реалізовувати стратегію з метою організації процесу створення інноваційного продукту та реалізації його на ринку» [3, с. 82]. Інновації в галузі знань можна поділити на базові інновації, прикладні інновації та інновації в розвитку, оригінальні інновації, поліпшені інновації та інтегровані інновації.

Оскільки інновації в знаннях мають новий та творчий характер, патенти на винаходи також повинні бути практичними, що передбачає надання (виключності), тимчасовості, регіональності та інших аспектів захисту. «При цьому на державному рівні не розроблена і недоступна єдина методика розрахунку основних показників та методичних рекомендацій щодо впровадження інноваційно-впроваджувальних та інноваційних технологій: інноваційна діяльність, норма прибутку, термін окупності, загальний економічний ефект, чиста приведена вартість, індекс рентабельності (рентабельності) з урахуванням застосовності двох основних принципів оцінки ефективності реалізації інноваційного проекту або інноваційного продукту: принципу порівняння вплив на вартість реалізації та принципу врахування імовірнісного характеру ефекту від впровадження нововведення» [2, с. 89]. Це сприятиме більшій увазі, захисту та стимулюванню ентузіазму та творчості людей в інноваційній інтелектуальній роботі, а також загальні, міжсегментні, стійкі та конкурентоспроможні інновації в галузі знань стануть основним шляхом економічного зростання та соціального значення.

До того ж «сьогодні роль цифрових технологій та їхній вплив докорінно змінився не лише по відношенню до суб'єктів господарювання, а й по відношенню до всього суспільства та його подальшого розвитку. Завдяки приєднанню до цифрових систем підвищується раціональність та ефективність використання ресурсів, виробництва та реалізації продукції та послуг, відкриваються нові можливості та формуються нові цінності на ринку» [5, с. 360].

Завдяки систематичному контролю та оцінці результатів діяльності підприємства можливо вчасно виявляти проблемні ситуації та розробляти стратегії їх подолання. Остаточною метою структури побудови неотехнологічного відтворення є забезпечення сталого розвитку підприємства в умовах низької

технологічності середовища, зберігання його конкурентоспроможності та стійкості на ринку.

Список використаних джерел:

1. Ареф'єва О. В., Сафонік Н. П., Кривенко Є. А. Фактори інноваційного розвитку системи матеріально-технічного забезпечення підприємства в умовах неотехнологічного відновлення. *Modern Economics*. 2021. № 30. С. 13-20.

2. Косенко, А., Касич, А., Лега, О., & Ареф'єва, О. (2023). Вплив управлінських та вартісно-цінових детермінант інтелектуальної власності на конкурентоспроможність підприємства. *Вісник Національного технічного університету "Харківський політехнічний інститут" (економічні науки)*, (3), 86–92. <https://doi.org/10.20998/2519-4461.2023.3.86>

3. Прохорова В.В., Чобіток І.О. Форсайтно-інноваційний механізм управління підприємствами в умовах цифровізації: теоретичні аспекти. *Бізнес Інформ*. 2023. № 2. С. 78-85.

4. Arefiev S., Lagodiienko V., Tkachev V., Stavroiani S., Shevchenko O. Marketing and logistics in the adaptive management of enterprises in the conditions of digitalization. *Journal of Theoretical and Applied Information Technology*. 2023. Vol.101. No 8. P. 3121-3132.

5. Arefiev, S., Zhyhlei, I., Pereguda, Y., Kryvokulska, N., & Lushchik, M. (2023). El uso de tecnologías digitales para garantizar la seguridad ambiental en el contexto del desarrollo de una Economía Verde. *Revista De La Universidad Del Zulia*, 15(42), 353-369. <https://doi.org/10.46925//rdluz.42.20>

6. Korytko Tetyana, Piletska Samira. Management of Enterprises' Business Processes Under the Condition of European Integration. *Entrepreneurial Ventures*. November 13, 2023. P. 27-35. DOI: <https://doi.org/10.52305/KZZV1105>. <https://nova-publishers.com/shop/recent-trends-in-business-and-entrepreneurial-ventures/>